

Ξέρριον τῆχος

Αἰσχίνου
Κατὰ Κενουθῶνλος Α'.

Οὐδὲ ἔστιν, ὡς Ἀθηναῖοι, ὁ πρῶτος ἐφευρὼν
Ξέρριον τῆχος καὶ Δερῖουον καὶ Ἐργῖουον
καὶ Μουρῖουον καὶ Γάνος καὶ Γανίδα,
χωρῖα ἢ οὐδὲ τὰ ὀνόματα ἠδὲ μὲν πρότερον.

Δημοσθῆνος
καὶ Αἰσχίνος:
Quae Exstant
Omnia.
G. J. Dobson:
illustravit.
London 1828
τ. 8 σ. 205

Ξέρριον τῆχος. Vide Δημοσθῆνον περὶ τῶν
ἐν Χερρονήσ. ἐκ κατὰ Φιλίππου [Brodacens.
Ἀρνούβλιον citat hunc locum in v. Γάνος,
ἐκ Ἐργῖουον.
Vide Meurs. VI. Athis. Lect. 26. Taylor.

Ἐκκαππὸν (Δημοσθῆνος).

Περὶ Ἀλοννήσου Λόγος Θ'.

Περὶ δὲ ὧν ἐν τῇ εἰρήνῃ εἴληπε χωρῖον, ὅμοιον
ἔχοντων, παρασπονδῶν καὶ λῶν τὴν εἰρήνην,
ἐπειδὴ οὐκ ἔχει ὁ τι εἶπεν, ἀλλ' ἄδελφον φανερώς
ἐξηλίχθη, ἐπιτρέπει μοι περὶ τούτων εἰσομιος
εἶναι ἴσων καὶ κοινῷ διασπορῶν, περὶ ὧν μόνον
οὐδὲν δεῖ ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐστὶν ὁ
κρίνων. Ἀπαντες γὰρ ἴσμεν τινὲς μὲν καὶ ποτὰ
ἡμέρα ἢ εἰρήνην ἐγένετο. Ὡς περὶ δὲ ταῦτα ἴσμεν
καὶ αὐτὰ ἴσμεν, τινὲς μὲν καὶ τινὲς ἡμέρα Ξέρριον
τῆχος καὶ Ἐργῖουον καὶ Ἐργῖον
ὄρος ἴδω. Οὐδὲ ἀφανῆ ἔστι ταῦτα οὐκ
πραχθέντα, οὐδὲ κρῖσις δεδομένα, ἀλλὰ πᾶσι
γνώριμα, πόλις πρόλιος μὲν ἴσμεν, ἐν ᾧ ἢ
εἰρήνη ἐγένετο, ἢ ἐν ᾧ τὰ χωρῖα ἴδω

ΑΘΗΝΩΝ
τ. 1^α σ. 174

(ἀπολοῦθαι)

Θ'. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην ἢ πόλιν, ἐνλαύθη πάλιν οὐρανῷ, τί ἡμῶν ἐυδαιμονέστερον προέβητο πρῶτον. καὶ γὰρ ἐν τούτων ἰσοθεί, τίς ἦν ὁ Φίλιππος πάντα συναγωνιζόμενος, καὶ τίς ὁ πρῶτον ὑαίρ ἡμῶν καὶ τὸ τῆ πόλει συμφέρον. Ἐγὼ μὲν τοίνυν ἐγραψα ἀποδύναι πλείων τῶν ταχίστων τοὺς πρῶτους ἐπὶ τοῖς τόποις, ἐν οἷς ἂν ἄντα τὸν Φίλιππον πυνθάνωνται, καὶ τοὺς ὄρους ἀπολαμβάνειν. οὗτοι δ' οὐδὲ γράψαντος ἐμοῦ ταῦτα ποιεῖν ἠθέλησαν.

Τί δὲ τοῦτ' ἰδύνατο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; Ἐγὼ δὶδάσκω. Φίλιππος μὲν ἦν συμφέρον ὡς πλείστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὄρων ἡμῶν ὡς ἐλάχιστον. Διὰ τί; Ὅτι ἡμεῖς μὲν οὐκ ἀρ' ἢτ' ἡμέρας ὠμόσαστε μόνον ἡμέρας, ἀλλ' ἀρ' ἢτ' ἡλείψαστε τὴν εἰρήνην ἰσοθεῖ, πάσας ἐξελύσασθε τὰς παρασκευὰς τὰς τοῦ πολέμου.

Ὅ δὲ τοῦτ' ἐν παντὸς τοῦ χρόνου μάχιστα ἐπραγματεύετο νομίζω, ὅπερ ἂν ἀδυσθεί, ὅσα τῆς πόλεως προέβητο πρὸ τοῦ τοὺς ὄρους ἀποδύναι, πάντα ταῦτα βεβαίως ἐγένετο. οὐδὲνα γὰρ τὴν εἰρήνην λύσειν τούτων ἔμελλεν. Ἄ ἔγωγε προσέειπεν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ λογιζομένους τὸ μέγιστον τούτου χάριον, πλείων ἐπὶ τοῖς τόποις ἐν οἷς ἂν ἢ Φίλιππος, καὶ τοὺς ὄρους τὴν ταχίστην ἀπολαμβάνειν.

Ἴν' ἔχοντων τῶν Θρακῶν τῶν ἡμετέρων συμμάχων τὰ χωρὰ ταῦθ', ἃ νῦν οὐλοσ δίδουρε, τὸ ἔριδιον καὶ τὸ Μύρτιον καὶ τὴν Ἐρχίσμην, οὕτω γένοιθ' οἱ ὄροι, καὶ μὴ προλαβῶν ἐμῖνος τοῖς ἐπιμαίρους τῶν τόπων ὑβρίος τῆς Θρακικῆς καταστῆναι, μηδὲ πολλῶν μὲν χρημάτων, πολλῶν δὲ στρατιωτῶν ὑπορήσας ἐν τούτων ῥαδίως τοῖς λοιποῖς ἐπιχειροῦσι πράγμασιν.

Ἐἶπα τοῦτ' ἔγωγε μὲν οὐχὶ λέγω τὸ μέγιστον, οὐδ' ἀταρτηρώσει; λέγω τοίνυν μοι τὸ μέγιστον τουτέστι λαβῶν, ὃ σαφέως οὐλοσ εἶδωτ παρέβη. λέγω. Ψήφισμα. Ἰ. Ταῦτα γὰρ ἐγράψατο ἐμοῦ τότε, ἰ τὸ τῆ πόλει συμφέρον, οὐτὸ Φίλιππος ἑταίριος βραχὺ προέβηκεν οἱ χρηστοὶ πρῶτοι οὗτοι καθόλου ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ἔδουτ μῆνας, ἕως ἔδθε Φίλιππος ἐν Θρακικῆ πάντα καταστρεφόμενος ταῦτα, ἐξ ἧν ἡμερῶν δίμα, μάλλον δὲ τριῶν ἢ τεσσάρων εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἀρῆσθαι ἢ τὰ χωρὰ ὄναι, λαθόντας τοῦτ' ὄρους πρὶν ἐμῖνον ἐξελθῆν αὐτά. Ὅ γὰρ ἀνέμετ' αὐτῶν παρόντων ἡμῶν,